

Socialministerens bemærkninger til henvendelse af 25. februar 1974 fra Omsorgsorganisationernes Samråd.

Omsorgsorganisationernes Samråd beskæftiger sig i sin seneste henvendelse med følgende spørgsmål:

1) *Forholdet mellem bestemmelserne i omsorgslovens § 2, stk. 2, og 4, stk. 2, og de tilsvarende bestemmelser i bistandslovsforslaget.*

Det gøres gældende, at omsorgslovens bestemmelser er mere smidige og giver bedre plads for nye bistands- og institutionsformer.

Til anskueliggørelse af spørgsmålet opstilles hermed en oversigt over de gældende og foreslåede bestemmelser.

Omsorgsloven:

§ 2, stk. 2: Socialministeren kan godkende oprettelse af daghjem, rekreationshjem og andre særlige hjem for invalidepensionister og folkepensionister.

Bistandslovsforslaget:

§ 74, stk. 1, 1. pkt.: Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer, hvis tilstand kræver vedvarende tilsyn og pleje, som ikke kan ydes i deres hjem i dagtimerne, får mulighed for optagelse i daghjem.

Omsorgsloven:

§ 4, stk. 2: Socialministeren kan godkende oprettelse af særlige institutioner til brug for omsorgsarbejdet.

Bistandsloven:

§ 112, stk. 1: Socialministeren skal sørge for, at der findes særlige plejehjem for yngre og for personer med lidelser, der enten forudsætter en bestemt indretning af plejehjemet eller gør periodevis indlæggelse til rekreation eller behandling påkrævet.

§ 74, stk. 1, 2. pkt.: Endvidere skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der i kommunen indrettes dagcentre til det omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på en institution.

Som det vil fremgå af denne opstilling, består den eneste realitetsændring mellem de gældende og de foreslåede regler i, at de daginstitutioner, der har været henført under omsorgslovens § 2, stk. 2, i lovforslaget er indarbejdet i kapitlet om institutioner under kommunerne, idet de må formodes at modtage deres klientel fra det nærmeste opland, medens daginstitutionerne fra denne bestemmelse i omsorgsloven i lovforslaget er optaget i afsnittet om institutioner under staten under hensyn til, at de som specialinstitutioner forudsættes at modtage klientel fra et betydeligt større område end en kommune eller en amtskommune.

Det forslag, som Omsorgsorganisationernes Samråd stiller til en bestemmelse, hvorefter socialministeren kan godkende andre arter af bistand og institutioner end de i loven nævnte, forekommer alt for vidtgående til at kunne optages i lovforslaget.

2) *Spørgsmålet om godkendelse af deltagelse i et dagcenters foranstaltninger.*

Samrådet finder det uheldigt, at deltagelse i disse foranstaltninger altid gøres afhængig af det sociale udvalgs godkendelse, og anfører, at klientelet på dagcentre bør være en blanding af bistandskrævende og selvhjulpne pensionister.

De dagcentre, der omhandles i lovforslagets § 74, stk. 1, 2. pkt., er imidlertid i bemærkningerne defineret som institutioner, der er beregnet på én eller flere gange ugentlig at modtage hjemmeboende pensionister m. fl. til deltagelse i forebyggende omsorgsarbejde, der bedst kan foregå på en institution, f. eks. fodpleje, fysioterapi og ergoterapi.

Det er dagcentre af denne art, der omfattes af reglen i omsorgslovens § 4, stk. 2. I pkt. 11. a. 2 i socialministeriets cirkulære af 18. december 1972 om omsorg for invalide og folkepensionister anføres det som forudsætning for godkendelse efter § 4, stk. 2, at